

వి క మ త్య ము

శ్రీమతి నాయసి కృష్ణకుమారిగారు

‘ఛీ, ఉప్పుగల్లుకు కూడా కొరగావన్న’ సామెత వు రికే ఒచ్చిందా? దీన్ని బట్టి తెలియడంలేదా? నీ వెంతో, నీ సామర్థ్యమెంతో?” అన్నారు. అక్షుమ్మగారి వంట యింటిమూలలోవున్న కూరగాయలతట్టలోని మిరపకాయలంగారు!

దాంతో ప్రక్కనవున్న చెక్కపెట్టెలో లవణస్వాములవారికి ములుగట్టతో పోడిచినట్టైంది.

“ఏం? నీ ముందు నే నెందులో తీసిపోయాను; నా మూలాన్న అన్ని వంట కాలకూ రుచిఒస్తుంది.

‘లక్షాధికారైన లవణమన్న మెకాని
మెఱుగుబంగారంబు మ్రొంగబోడు’

అన్నారుకాని ‘కారమన్న మెకాని’ అని అన్నారా? అది ఒక్కటిచాలనూ నా సామర్థ్యాన్ని నిరూపించడానికి?”

“చాల్లవోయ్ నీ డంబాలు. నేనుమాత్రం ఏంతక్కువని? నాలోమాత్రం విశిష్టతలేదా?”

“మిరపగింజమాడ మీదనల్లగుండం
కొరికిమాడలోన చుఱుక్కుమను
సజ్జనులగువారి సారమిట్లండును”

అని సజ్జనులతో పోల్చారు పెద్దలు. అదీకాక కాస్తచుఱుక్కుగావుంటే ‘సీమ మిరపకాయరా’ అంటారుగాని నీ వూసైనాయెత్తరే! ఏ మంటావ్? ... అంతే గదోయ్ పులుసుభాయీ?” అని ప్రక్కన కాగితంలోపెట్టిన చింతపండువై పుతిరిగింది మిరపకాయ.

ఆ ప్రశ్నతో నిద్రపోతున్న చింతపండు మహాశయుఁడు ఆవలిస్తూలేచి చేతులూ కాళ్ళూ సవరించుకొని “మీలో మీకెందుకు తగువులు? ఏం, కారంభాయీ!” అని వాటిరెంటినీ సర్దబోయారు గాంధీజీలాగ.

“అంతేలేండి. ఏంశాశ్వతం? అని సగంయిష్టం, సగం అయిష్టం సూచిస్తున్న ధ్వనితో పులుసుగారి వాక్యాలను సమర్థించబోయాడు నెహ్రూపండితుఁడిలాగ కారం మహాశయుఁడు.

కాని లవణస్వామి జయప్రకాశ్ నారాయణ్ ఉద్ధృతం పుణికిపుచ్చుకున్నాడాయె. ఊరుకుంటాడా? “ఏం, ఆ కారం ముందు నన్నెందుకు కదిలించాలి? అని ప్రాబ్లెమ్స్ చేశాడు.

“పోనీ పెద్దలంటే చిన్నవాళ్ళూరుకోకూడ దబ్బాయ్?” అని సమర్థించాడు తింత్రినీకుఁడు.

దాంతో చేదుమందుదాగిన ‘పేషంట్’ ముఖంపెట్టి ఒచ్చాడయ్యా, ఈ గాటికి మహామధ్యవర్తి, నేను చిన్నవాడినని చెప్పేందుకు. నేను మీకంటే ఏ విషయంలో చిన్న వాడినో వేలుపెట్టించూపించండి? అట్టేమాట్లాడితే మీ యిద్దరూ నా కాలిగోరికిపోలరు. తెలిసిందా? అని ‘ఛాలెంజ్’ చేశాడు లవణస్వామి.

వెంటనే చింతపండుగారు నిప్పులుదొక్కినకోతే అయ్యారు. “ఏమిటి? కారాన్ని చులకనచేసిందేకాకుండా నన్నూనా? మీ యిద్దరికంటే నాలోవున్న విశేషత ఏమో తెలుసా? నా రుచిని మనుష్యులు మీ యిరువురి సహాయం లేకుండా తెలుసుకో వచ్చు. అదే నిన్నయితే నీ కారాన్ని తగ్గించడానికి నేనేకావాలి. ఏం ఒప్పుకుంటారా? ఇప్పు డెవరుగొప్పో?”

“నిన్నుమాత్రం అదేపనిగాతింటే ఏ మనిషైనా పట్టుపులిసిచస్తాడు.” అన్నాడు మిరపకాయ మహాశయుఁడు నసుగుతూ.

“పట్టు పులవబట్టే మీ రుచులు తెలుసుకునే అవకాశంలేకుండా వాడునమల కుండా మింగుతాడు ప్రతిదీని. ఏం, యిప్పుడు తెలిసిందా నా మజా?” అన్నాడు కోపంతో తింత్రినీకుఁడు.

“ఇక చాల్లేవోయ్ నీ డంబాలు.” అని చప్పున అనేశాడు ప్రక్కోషంతో లవణ మహాశయుడు.

మిరపకాయగారు లవణమహాశయుడికి ‘సబోర్టు’గా యేదోపలకబోయేంతలా వచ్చింది లక్ష్మమ్మగారు. దాంతో వీటినోళ్ళకు తాళాలు పడ్డయ్యాయి.

ఆ వచ్చిన లక్ష్మమ్మగారు మిరపకాయలను పరపరాతరిగింది. వాటి అవస్థనుచూచి మిగతా రెంటిముఖాలూ జాలిపడ్డూన్నట్టు వెలవెలబోయాయి. ఆ దయలేని లక్ష్మమ్మ మిగత రెంటినికూడా కలిపి కమ్మని ‘సాంబారు’ కాచింది.

ఆ యింటినారంతా ఆ సాంబారు కమ్మదనానికి మెచ్చుకున్నప్పుడు తెలిసింది, ఆ మూడింటికలయిక వల్లే యీ కమ్మదనం వచ్చిందని.

‘పులుసు,’ ‘ఉప్పు,’ ‘కారాలే’; ‘హిందూ’ ‘ముస్లిం’ ‘సిఖులై’, ‘లక్ష్మమ్మ’ గారే ‘గాంధీజీ’ అయి, ‘ఆ సాంబారే’ వీరి సమైక్యతైతే, ‘ఆ కమ్మదనం’ ‘స్వరాజ్య’ మెందుకు కాదూ? మీరే చెప్పండి!

తలవెంట్రుకలను వెంచును

రీటా కుడుళ్లకు బలమునిచ్చి, నిగనిగలాడు నిడుపాటి వెంట్రుకలను వెంచుటకు అద్భుతమైన హెయిర్ టానిక్.

తలవెంట్రుకలు రాలట, నెరయుట, చుండ్రు, బట్టతల, వేసుకొరుకు, ఇంకను తలవెంట్రుకలకు సంబంధించిన సమస్త వ్యాధులకు రీటా ఆ మోఘముగ పనిచేయును. వేనకు వేలు వాడి గుణమును పొంది యున్నారు. మీరుకూడ నేటినుండియే రీటా వాడుడు. రీటా హిందూ దేశమంతటా దొరకును.

వెల సీసా 15 అణాలు.

RITA
HAIR TONIC

